

EL NORANTA-NOVÈ ANIVERSARI DE LA PRIMERA ARRIBADA DELS REIS A IGUALADA 1895 - 1994

Aquest any la Cavalcada
dels tres Reis de l'Orient
posarà a Igualada
una fita convincent.

Era l'any, diu la memòria,
mil vuit-cents noranta-cinc:
noranta-nou anys d'història,
quasi un segle a punt de dring.

Quin munt de fe i de contagi
durant tan llarg caminar!
Fins avui, cap mal pressagi
als Mags no ha fet deturar.

* * *

Quan el Nadal ens convida
l'any nou és a tocar,
altre cop recobrem vida
per poder-vos retrobar.

Quin contrast farien ara
aquells cavalls de carto
i aquelles nines de cara
com rosella en closió!

I així, des dels anys quaranta,
en Faruk ens precedeix.
El parla a tots i no espanta
a qui creu i obeeix.

Quasi un segle, qui ho diria!
Tot ha fet un tomb molt gran,
però, en canvi, no varia
el rostre de cada infant.

Dia a dia recomana
tenir bon comportament
i fer que s'obri la gana
d'ésser bons en tot moment.

Els són els qui ens motiven:
la raó del nostre ser.
Com llavors a tots captiven
i atreuen com dolç esquer.

Antigament l'arribada
la feiem dalt de corsers:
d'un temps ençà és millorada
amb carrosses pels carrers.

Obren els ulls amb sorpresa,
frisen de viva emoció:
sempre han tingut encesa
la cara per la il·lusió.

Els temps varien: s'innova
un món bastant complicat,
el progrés ens posa a prova:
els Reis ho hem comprovat.

Veure dels nens el somriure
i pujar a cada llar
és difícil de descriure
i el cor ens fa bategar.

Abans, les nostres ofrenes,
no eren com les actuals:
avui, tècnica a mans plenes,
videojocs cerebrals.

Això ha fet que cada anyada
renovéssim el delit
de retornar a Igualada
per dir-vos amb goig al pit:

comandaments a distància,
ordinadors intrincats,
pantalles, teclats i fànsia
d'aparells robotitzats.

Quan el sol sigui a la posta
el dia cinc de gener,
xics i grans tindreu resposta
a tot el vostre bon fer.

Melchor, Gaspar i Baltasar